

L'Esperit vessa santedat

Dll, 14/12/2020 per El Bon Pastor

[El Bon Pastor](#)

El papa Francesc ho va escriure de manera entranyable a l'exhortació *Gaudete et exsultate*: «m'agrada veure la santedat en el poble de Déu pacient». També en els preveres diocesans que donen signes de santedat a través d'humils signes quotidians i, a vegades, donant un testimoniatge fins al vessament de la sang. Don Roberto Malgesini, un prevere italià de 51 anys va ser multat per la policia municipal de Como a l'inici de l'any passat per donar esmorzar als sense sostre, però ell va continuar fent-ho cada dia. El passat dia 15 de setembre una ganivetada a l'esquena li va segar la vida. Un dels migrants a qui ell ajudava, amb seriosos problemes psíquics, el va matar.

El seu assassinat va causar una forta commoció i dolor entre els migrants i a tota la comunitat eclesial de Como. L'endemà, el papa Francesc a l'audiència dels dimecres el recordava i deia: «dono gràcies a Déu pel testimoni, és a dir, pel martiri, d'aquest testimoni de caritat cap els més pobres. Resem en silenci per Don Roberto Malgesini i per tots els sacerdots, monges, laics que treballen amb els necessitats i descartats per la societat». Francesc va enviar a presidir les exèquies el seu almoiner, el cardenal Konrad Krajewski, que el va qualificar com a màrtir i testimoni de la caritat.

El bisbe de Como va parlar així de Don Roberto: «El seu secret, el secret de la seva alegria, era la "presència de Déu en ell". Així que el record de la feina diària del sacerdot assassinat a costat dels últims - els presoners, els refugiats, les víctimes de el tràfic de persones sense llar, molts dels quals són presents avui a la catedral - i el testimoni passat a molts joves voluntaris que , com ell, a partir d'avui, sortiran al carrer al matí per alimentar aquesta "cultura de la misericòrdia" que Don Roberto els va ensenyar».

Un mes després el Papa va voler trobar-se amb els ancians pares de Don Roberto. El bisbe de Como, que va participar a l'encontre, va explicar que va ser un moment molt commovedor. El Sant Pare va recordar que aquestes morts reviuem la fe del poble de Déu. «Són persones -va dir Francesc- que ja són al cel i des del cel donen suport al camí del poble de Déu, de vegades dur, d'una manera molt especial i sobretot per a aquells que viuen directament per l'evangelització».

Sorprèn molt favorablement, si ho comparem amb el nostre país, que el president de la República Italiana, Sergio Mattarella, va atorgar-li la medalla d'or al mèrit civil amb aquesta referència: «Amb una generosa i incansable abnegació sempre ha treballat molt, com a autèntic intèrpret dels valors de la solidaritat humana, en la cura dels últims i les seves fragilitats, oferint una acollida amorosa i un suport incessant. Malgrat que es dedicava a donar ajut diari als necessitats, va ser brutalment i traïdorament acoltellat amb nombrosos cops, fins que va perdre la vida tràgicament, per part d'un home al qual sempre havia donat tota la seva assistència i el seu complet suport. Un exemple brillant d'un missatge extraordinari de germanor i d'un compromís cristià excepcional al servei de l'Església i de la societat civil, portat fins al sacrifici extrem».

La santedat és el rostre més bell de l'Església. Els preveres tenim bonics testimonis de germans nostres, models de santedat, que ens estimulen i ens motiven en el nostre ministeri diari, perquè la voluntat de Déu és que visquem santament (Cf. 1Te 4, 3).

Norbert Miracle

